

til Udstykning, faar anden Anvendelse, og naturligvis er det rigtigt, at man ikke lægger store Værdier øde ved at nedbryde værdifulde Bygninger. Men det forekommer mig rigtigt nok, at det eneste Sted, hvor de indkomne Penge kan blive anvendt paa rette Maade, er i Jordfonden; og selv om der paa et vist Tidspunkt kan være rigeligt med Penge i Jordfonden, betragter jeg det som givet, at der paa andre Tidspunkter vil være Mangel paa Penge. Derfor finder jeg det meget fornuftigt, at man, som den højtærede Landbrugsminister oplyste, har støttet Jordfonden, naar den har manglet Penge. Lad os holde paa, at den Jord, der en Gang er kommet i Samfundets Eje, vedblivende bør være i Samfundets Eje, den maa ikke gaa ud i Spekulationen paa ny.

Jeg skal heller ikke komme ind paa en Realitetsbehandling af Sagen og skal derfor kort [og godt anbefale dette Lovforslag saavel som det andet Lovforslag til hurtigt Fremme i det høje Ting.

Frøkjær: Vi er sikkert alle enige i, at det er en Lykke for os og særlig for Sønderjylland, at vi har faaet Raadighed over Domænegårdene, saaledes at de kan udstykkes. Jeg mener ogsaa, det er heldigt, at der bliver saa megen Udstykning som muligt, at vi faar saa mange selvstændige erhvervsdrivende som muligt. Jeg mener, det samfundsmæssigt set er en Lykke, at der bliver saa mange smaa selvstændige Hjem som muligt. Men saa kommer det næste, og der bliver vi uenige, nemlig naar det drejer sig om, paa hvilken Maade disse Udstykninger skal finde Sted. Det er ganske rigtigt, som den højtærede Landbrugsminister udtalte, at der har været store Debatter om det i Folketinget, forskelligt Syn paa, paa hvilken Maade Udstykningen skal finde Sted. Nogle mener, at Udstykningen absolut skal finde Sted efter Loven af 4. Oktober 1919. Dem kan jeg ikke følge. Andre har ment, at vi skulde bruge den gamle Husmandslov. Jeg mener, at det var den bedste Maade at udstykke paa. Ligeledes har der hævet sig Røster for, at det ikke var rigtigt, at de Penge, som Domænegårdene indbragte, skulde gaa i Jordfonden. Det mener jeg heller ikke er rigtigt, de maa absolut kunne administreres af det Domæneudvalg, som er siddende dernede. Men jeg skal ikke komme ind paa nogen Diskussion om disse to Metoder, for det har saamænd været diskuteret nok i Folketinget. Naar Landbrugsministeren mener, at vi her kan henvise til, at Befolkningen selv maa træffe

Afgørelsen, saa synes jeg ogsaa, det kunde være rigtigt. Lad Folk selv bestemme, om de vil bruge Loven af 4. Oktober 1919 eller Husmandsloven af 22. Juni 1917! Det synes jeg absolut er den rigtige Maade. Jeg er ganske enig med Landbrugsministeren i, at det Spørgsmaal maa Befolkningen selv afgøre, det skal vi ikke afgøre herinde. Men jeg kan ikke faa ud af Loven, at den siger, at de har frit Valg. Der staar i § 2, at al Jord af Domænegårde skal afhændes i Henhold til Loven af 4. Oktober 1919. Dernæst hedder det i § 3: Ligeledes kan mindre Parceller af Domænejorden udstykkes efter Husmandsloven. Skal det forstaaes saaledes, at der er frit Valg? Det kan jeg ikke forstaa. Det er kun mindre Parceller, der kan udstykkes efter Husmandsloven. Jeg synes, man maatte have stillet begge Lovene op og sagt: Her kan I se, nu bliver Domænegårdene udstykket, og I maa benytte, hvilken Lov I vil, enten Loven af 4. Oktober 1919 eller Loven af 22. Juni 1917. Jeg synes ikke, der er frit Valg efter dette Lovforslag. Om Loven kan fortolkes paa den Maade, ved jeg ikke. Dersom den kan det, skal jeg ikke have noget imod det, men jeg synes, det var meget bedre, at Loven var tydeligt affattet, og jeg synes ikke, vi fra vor Side kan stemme for dette Lovforslag, medmindre det bliver saadan, at der virkelig bliver frit Valg, hvad Sønderjyderne sikkert ogsaa ønsker. De sønderjydske Repræsentanter, særlig af Partiet Venstre, har jo alle udtalt, at de ønskede fri Ejendomsret. De mener, det er det bedste, og vil helst have det udtrykt paa den Maade; men saa mener jeg ogsaa, Loven burde være affattet saaledes, at de kunde faa Lov til det.

Ogsaa vi fra konservativ Side mener, at Udstykning er udmærket, bare vi kan faa mange selvstændige Hjem paa Landet. Men jeg mener, at Husmandsloven er den bedste. Den frie Ejendomsret ønsker vi, og det tror jeg ogsaa, største Delen af Befolkningen i Sønderjylland ønsker.

Holdgaard: Jeg er enig med forskelligere Talere i, at det vilde være til liden Nytte at optage en stor Debat om de to Principper i dansk Jordlovgivning, som vi af og til strides om, da vi vist meget vanskelig kan blive enige. Jeg synes, der er nogle, der i høj Grad misforstaaer de to Principper. Naar man har faaet det saa forkert i Halsen, at man stiller det saaledes op, at efter den ene Lov indføres der fuldstændig frit Eje, efter den anden Stats-eje, saa er det umuligt at komme til Forstaaelse med hinanden, og derfor er det efter min